

der efter en kort Gennemgang af Sagen sluttedes omtrent saaledes: Under disse Omstændigheder maa det formentlig erkendes for nødvendigt, at Staten træder hjælpende til udover det allerede ydede Beløb. Det maa erkendes for nødvendigt, at Staten træder til, det er en tydelig og klar Udtalelse, som jeg beder noteret, og som jeg er glad ved, thi jeg er ganske enig med den højtærede Minister i, at det er nødvendigt, at Staten gør det, dersom den vil gøre Ret, hvad den jo har Pligt til.

Med Hensyn til den Kommission, der, efter hvad der er stillet i Udsigt, skal udnævnes til nøjere at undersøge Andragenderne og de Taksationer, der er foretagne, skal jeg kun sige, at man har haft en heldig Haand med Valget af de Mænd — de er nævnte her i Skrivelsen, saa jeg kan ogsaa nævne dem —, som man vil have derover for at undersøge Sagen. Jeg kan godt forstaa, at Administrationen ikke uden videre kan sige: „Godt, her er en Taksation, der er foretaget af disse Mænd, vi drager ikke Rigtigheden af de Resultater, som de er kommet til, i Tvivl, og vi udbetaler saa uden videre, hvad de her forlanger“. Saadan kan man vel ikke handle fra Ministeriets Side. Man kan jo godt lade Sagen undersøge og faa den lagt bedre til Rette, uden at der deri ligger nogen som helst Mistanke eller Mistro til de Mænd, der har foretaget Vurderingen. Kommissionen skal have Kommissarius, Kammerherre Lerche til Formand; han har været derovre i Forvejen, og ham synes man om derovre, saa det er vistnok meget heldigt, at han paa ny bliver sendt derover for at undersøge Sagen. Dernæst er der Statskonsulent og Forsøgsleder Frederik Hansen fra Askov, en Mand, der er saare godt kendt og vel agtet paa disse Egne, saa hans Tilstedekomst vil ogsaa være Befolkningen kær, det er jeg vis paa. Det tredie Medlem, Ingeniør Westh fra Hedeselskabet, staar maaske ikke saa godt anskrevet hos Befolkningen derovre, men jeg tror, det er rigtigt, at han, som har været med i den lille Kommission — ja, den var jo ikke saa lille, men den brugte meget kort Tid; dens Virksomhed varede, som jeg før har nævnt, kun et Døgn —, og som har været med til at skrive under paa, at man skulde gennemgrave derovre, jeg tror, det er heldigt, at han kommer med og faar at se, hvilke Virkninger denne Gennemgravning har haft. Jeg tror, at Ministeriet har haft en heldig Haand med Udnævnelsen af disse Mænd, og jeg haaber, at det skal føre til et for alle

Parter nogenlunde tilfredsstillende Resultet. Jeg takker saavel den højtærede Indenrigsminister som det ærede Finansudvalg, fordi de har taget denne Sag op og givet den deres fulde Tilslutning. Jeg takker for den tydelige og klare Skrivelse, der er tilstillet Udvalget af Ministeren, og for Finansudvalgets Tilslutning til den.

Saa vil jeg blot nævne en Ting, som ogsaa er nævnt af den ærede Ordfører (Jerichow), nemlig, at der er flere Andragender, der slet ikke har været forelagt Rigsdagen. Jeg kan ikke rigtig forestaa, hvorfor man ikke er gaaet den sædvanlige Vej at lade dem indbringe ved en Rigsdagsmand, saaledes at Tingets Medlemmer havde haft Tid til at gøre sig bekendt deres Indhold. Man har sendt mig et Eksemplar af disse Andragender, der i øvrigt er tilstillet Landbrugsministeriet fra Folk paa Holmslands Klit og længere oppe omkring Ringkøbing. Disse Andragender har ikke været bragte til Tingets Kundskab før nu gennem Finansudvalget, der maaske har faaet dem tilstillet. Men Folk derovre undrede sig over, at de ikke kom frem. Det maa vistnok skyldes en Misforstaaelse, at den Folketingsmand, der har lovet at hjælpe vedkommende, ikke har indbragt Andragenderne i Tinget. Man sendte mig, som sagt, et Eksemplar af de Andragender, som er tilstillede Landbrugsministeriet, tilligemed en Skrivelse — det er kun 3—4 Dage siden, jeg fik dem —, hvori man spørger, hvor de Andragender er henne, hvad der bliver gjort ved dem. Jeg ser, at de Andragender fra Beboere paa Holmslands Klit er nævnte her i Skrivelsen, og de kommer, saa vidt jeg kan skønne, med under samme Vilkaar som dem, jeg har indbragt. Det finder jeg aldeles rigtigt. Er der nogen, der har lidt, er det Beboerne af Holmslands Klit, de, der bor paa Strækningen fra Hvide Sande til Nymindegab. For de Rigsdagsmænd, der har været derovre i Sommer og set, hvilken Skade der er sket ovre paa Holmslands Klit, vil det staa klart og tydeligt, at her bør der hjælpes. Jeg synes, disse Andragender maa komme med under samme Betingelser, og det skønner jeg ogsaa er den højtærede Ministers Mening. Det fremgaar, synes jeg, af Skrivelsen. Der staar ganske vist: endvidere har man modtaget fra dem og dem osv., og der nævnes saa de Andragender, der ikke har været indbragte her i Tinget. Jeg synes blot, at man skulde have ladet dem gaa den sædvanlige Vej gennem Tinget, saaledes at